

Tako je imel ta koncert s pretežno novoslovenskim sporedom imeniten moralichen in gmoten uspeh, kar je tem bolj pozdraviti, ker je pripadel čisti dobiček trem slovenskim konservatoristom v svrhu nadaljevanja študij. Glavna zasluga pri udeleževanju po vsem hvalevrednega namena Kranjske Čitalnice je pripisovati navdušenemu delovanju *Oskarja Deva*.

Dolenjsko Pevsko Društvo v Novem mestu je prednašalo na koncertu dne 5. aprila t. l. med drugimi skladbami tudi *Sattnerjevo* »Jeftejevo prisego« s spremljevanjem pomnoženega salonskega orkestra, za čigar sestavo je požrtovalno deloval trgovec Edmund *Kastelic*. Zbor, obstoječ iz približno 90 pevcev in pevk, je rešil častno svojo razmeroma težko nalogo. Izvajanje je pripravil *Hladnik*, dirigiral je cand. iur. Julij *Bučar*. Solistje so bili: dr. *Strašek*, dr. *Hrašovičeva* in *Ada Turkova*. — Konec koncerta je bil seveda neizogibni ples! In to po — »Jeftejevi prisegi«!!!

Schwabov večer je priredilo Celjsko Pevsko Društvo s sodelovanjem Celjske Narodne Godbe dne 8. junija 1913. Pri tem koncertu so se izvajale po pretežni večini skladbe drja. *Antona Schwaba* in sicer moški zbori: »Delavska budnica« (s spremljevanjem dveh pozavn in 2 rogov) »Slanica« (iz N. A.), »Srce človeško, sveta stvar (z bariton-solom) in »Večer na morju« (iz N. A.); dalje mešani zbori: »Zdrava Marija« (iz N. A.), »Zlata kanglica« (iz N. A.), »Še ena«, »Na lipici« in »Dobro jutro« (zadnja dva s spremljevanjem orkestra); dalje godalni oktet: »Serenadica« in samospeva »Vasovalec« ter »Dekletce podaj mi roko« (iz N. A.). Pevske točke je vodil skladatelj sam. Misel, skladatelja Schwaba slaviti z njemu posvečenim koncertom, je častna za one, ko so jo sprožili. Slučaj (ali ni bilo samo slučaj?) je hotel, da je bilo ravno »obmejno« Celje in njegovo slovensko prebivalstvo, ki je v prvič počastilo sodobnega slovenskega skladatelja na edino spodobni način. (Ljubljana! kje si z Lajovičevim ali Adamičevim večerom?) Kakor se nam je zasebno poročalo, je koncert v vsakem oziru uspel prav dobro.

»Slovenski Narod« je objavil o priliki Schwabovega večera v 128. številki dne 7. junija t. l. prvi del članka o drju. Schwabu iz peresa *Vinka Vošnjaka*, opisujoč nekatere faze iz skladateljevega življenja. Nadaljevanje tega članka smo pogrešali. Ali sploh ni izšlo, ali smo ga samo prezrli? Na vsak način bi bil spadal prvi del vsaj deloma bolj v kak humorističen list, tako n. pr. razlaganje, kako je Schwab »iznašel na novo (!) sam generalbas«, kako je »sovodstvo (!?) posameznih akordov in vrednosti tonov istih (?) in način njih zapletanja študiral na originalni način s pomočjo geometričnih figur, katere je risal v takozvani kvintni cirkelji«, kako je začel »modelirati (!) v druge tonovske načine« i. t. d. in abstrusum.

35-letnico smrti Josipa Kocjančiča so obhajali dne 10. aprila t. l. v Kanalu. *Miha Zega*, skladatelj nekdanji tovariš in prijatelj, je narisal Kocjančičevo življenje in njegovo delovanje. Moški zbor je zapel Kocjančičevo »Slovo«. Drugi dan so posetili zborovalci okrašeni grob skladateljev. Po pretresljivem govoru *M. Zege* so zapeli pevci žalostinko. Odbor čitalnice, koje ustanovnik (1867) je bil Kocjančič, je pričel nabirati darove za spominsko ploščo na rojstni hiši, da se na ta način ohrani trajen spomin umrlemu skladatelju.

Drja. Matijo Murka, vseučiliškega profesorja v Gradcu, je imenoval minister za bogočastje in nauk za predsednika slovenskega odbora nameravane državne izdaje »Narodna pesem v Avstriji.« — Vsako leto parkrat čitam v časnikih, da je bila imenovana ta ali ona oseba v ta ali oni odbor, da so se od tega ali onega odbora vposlale zopet številne narodne pesmi, da je zboroval ta ali oni odbor ali centrala tega podjetja. Pred več nego 10 leti sem bil pozvan, sodelovati. Jaz sem takrat obžaloval, da mi ni bilo mogoče, ker sem pisal na nekem znanstvenem delu in mislil, da je stvar nujna in bi bilo torej moje sodelovanje morda zadržalo napredovanje tega zelo važnega podjetja. Kakor vidim, so bili moji pomisleki neutemeljeni. Od časa do časa se lancira kak dokaz v časnike, da podjetje še živi. Da bi pa delo med tem razmeroma

zelo dolgim časom dejansko napredovalo, o tem ne slišimo in ne vidimo ničesar. »Der Worte sind genug gewechselt, Lasst mich auch endlich Taten sehen!«

Ivan P. Vencajz, c. kr. dež. sodni svetnik v p., odvetnik, bivši predsednik Glasbene Matice v Ljubljani, je umrl dne 7. avg. 1913 v 70. letu. Pokojnik je več let deloval z vso vnemo za razvoj G. M. Po njegovi iniciativi je G. M. zgradila svoj dom. Velike so tudi pokojnikove zasluge za razvoj pevskega zbora G. M.

Pavel Gorjup, mestni učitelj v Ljubljani, je napravil državni izpit za učitelja petja na srednjih šolah in učiteljskih pred c. kr. izpraševalno komisijo za glasbo na Dunaju.

M. Govekar, s 1. januarjem t. l. kot učitelj telovadbe v Pazinu nameščen, pianist iz šole G. M., se je izkazal, kakor se nam poroča, že opetovano kot solist in spremljevalec, dobro izšolanega glasbenika.

Arnold Wlassak, kapelnik godbe Gasilnega Društva v Kranju, je imenovan kapelnikom novomeške godbe.

Anton Razinger, mestni učitelj, predsednik pevskega zbora »G. M.«, ustanovitelj »G. M.«, je praznoval 13. aprila 1913 štiri-desetletnico svojega učiteljskega delovanja na II. mestni deški šoli v Ljubljani. Čestitamo!

Skladatelju Viktorju Parma, c. kr. okrajnemu glavarju v Litiji, je podelil cesar naslov in značaj deželnovladnega svetnika. Čestitamo!

Šola podružnice »G. Matice« v Kranju je dobila novo učno moč za gosli in klavir v osebi *Fr. Novaka*.

F. S. Vilhar, skladatelj in profesor v pok. v Zagrebu, se je poročil z gospo Anko Ulrihovo, roj. Kalmusovo v Ljubljani.

Zorko Prelovec, zborovodja pevskega društva »Ljubljanski Zvon« v Ljubljani, se je dne 26. maja 1913 poročil z Nino Kozlevčarjevo.

Ivan Levar, mladi slovenski baritonist, ki je šele lani absolviral konservatorij in je bil letos angažiran na Mestnem Gledališču v Moravski-Ostravi, je bil, kakor se poroča »Slov. Narodu«, povabljen, da nastudira vlogo Amphortasa v »Parsifalu« in Holandca za prihodnje slavnostne igre v Bayreuthu.

Operni pevec Josip Križaj, prejšnji član slovenske opere v Ljubljani, je angažiran kot prvi basist na zagrebškem gledališču.

Na šoli »Glasbene Matice« v Ljubljani poučuje letos učiteljica *Ivanka Hrastova* ljudskošolsko mladino v petju po novi Battkejevi metodi.



Naše skladbe.



etrtri zvezek je prinesel *Premrlow* »Menuet« za klavir, skladbo v staroklasičnem slogu, za njim *Adamičeve* »Trobenice«, zelo nežno stvarico, pravo slaščico za rahločutne muzikante. Vpliv končnega dvospeva Straußovega »Rožnega kavalirja« na fakturo spremljanja se ne da utajiti. D o m i s l e k sam pa je povsem izviren in skrajno fino prilagojen vsebini pesmi. Globoko, čisto moderno harmonizirani samospevi »Pozdrav iz daljave«, ki ga je prispeval *Ravnik*, si bo moral ljubiteljev pridobiti šele polagoma. Pevci kakor Rijavec bi ga morali upeljati v popolni lepoti, da zagleda občinstvo vse zagrjnene lepote. *Jerebov* zbor »Jutro« je koncesija, ki smo jo storili našim malim podeželnim korom.

* * *